

k o n v e r g e n c i e

FESTIVAL KOMORNEJ HUDBY | CHAMBER MUSIC FESTIVAL

16 - 19 SEPTEMBER 2004 | BRATISLAVA

SPOLUORGANIZÁTORI | CO-ORGANIZERS

BKIS Bratislava

ĎAKUJEME ĎALŠÍM PODPOROVATEĽOM

s finančným príspevkom MK SR

ARS BRATISLAVENSIS

Port Slovakia, s.r.o.

Integra Foundation

Fieldstead and Comp.

FreeCitizensAssociation

PARTNERI FESTIVALU

SK - media

Kníhkupectvo Artforum

RaRa musica

POZITÍVNU ENERGIU
FESTIVALU DODÁVA

V PARTNERSTVE S

MEDIÁLNI PARTNERI

HLAVNÝ USPORIADATEĽ A PRODUCENT | MAIN ORGANIZER AND PRODUCER
Konvergencie – spoločnosť pre komorné umenie | Convergence – Society for Chamber Arts

**KON
VER
GEN
CIE**

Ešte dnes, 15 rokov po páde komunizmu, tu počuť komunistické reči. Nepriatelia slobody nám neúnavne opakujú, že kapitalizmus je neľudský a demokracia je iba pozlátko pre naivných. A že teda všetko, čo sa tu od novembra 1989 dosiahlo, je bezcenné. Je to strašné rúhanie – také strašné, že nemá zmysel mu oponovať.

Ale nielen nepriatelia slobody majú niečo proti systému, v ktorom žijeme. Občas aj od svojich priateľov počujem, že smerujeme k nekultúrnej spoločnosti. Myslia tým všeličo – náš pokazený vkus, stále ešte nenasýtený hlad po veciach, plynlosť našich duší – ale takmer vždy aj fakt, že štát málo podporuje kvalitu, teda aj to, čo práve oni robia.

V mnohom majú pravdu. Sme naozaj stále ešte príšerne povrchná spoločnosť. Ale v jednom sa mylia – ak naozaj smerujeme k nekultúrnosti, nie je to preto, že štát o kultúru nedbá. Čo má štát so skutočnou kultúrou? Ak u nás kultúra hynie, je to najmä preto, že o ňu nedbáme my, každý jednotlivco. Zo všetkého najviac predsa nepotrebuje vyššie dotácie, ale väčšiu odvahu ľudí, ktorí tu ešte na kultúru veria.

Myslím si, že práve toto je príbeh Konvergencii. Lebo venovať v tejto dobe tvorivú energiu organizácií festivalu vážnej hudby je obrovská odvaha. Odvaha ísť proti prúdu, odvaha nemyslieť na profit, odvaha robiť niečo len preto, že je to dobré. Ľudia s takouto odvahou sa tu našli, a z ničoho vytvorili Niečo. Čo iné než takúto slobodu sme vtedy na námetoch chceli?

Konvergencie sú festivalom, vyvzdorovaným na plynkej dobe. Práve tým sa stali ďalším skvelým dôkazom, že november 1989 mal zmysel.

ŠTEFAN HRÍB

Today, 15 years after the fall of communism, we still have to listen to communist rhetoric. The enemies of freedom are tirelessly repeating to us that capitalism is inhuman and democracy is just goldfoil for the simple-minded. And therefore everything that was achieved here since November 1989, is without value. This is horrible blasphemy – so horrible that there is not even use in objecting to it.

But not only the enemies of freedom have something against the system that we live in. Sometimes even my friends say that we have tended to become a non-cultural society. By saying this they mean various things – our spoiled tastes, our still unsatisfied hunger for material things, the shallowness of our souls – but almost always they also think of the fact that the state does not adequately support quality (hence, what they, themselves, are actually doing).

They are right in many things. We really are a terribly shallow society. But they are false in one thing – if we really are tending to become a non-cultural society, the reason is not that the state does not care about culture. What does the state have to do with culture? If culture is dying in Slovakia, it is first of all because we, as individuals, do not care about it. More than anything else we do not need bigger donations but greater courage among people who still believe in culture here.

I think that this is the story of Convergence. For in these times, to expend all the creative energy needed for the organization of a festival of serious music, asks for much courage. Courage to go against the stream, courage not to consider profit, courage to do something just because it is good. People with such courage were found and created Something out of nothing. What else, if not this kind of freedom, was what we were desiring when we were standing on the city squares in 1989?

Convergence is a festival that has arisen in spite of our shallow times. And that is why it has become another great confirmation of November 1989 values.

ŠTEFAN HRÍB

PROGRAM FESTIVALU | PROGRAM OF THE FESTIVAL

POST-MINIMAL SET

ŠTVRTOK 16. 9. 2004 o 19.30 hod., KOSTOL KLARISKY

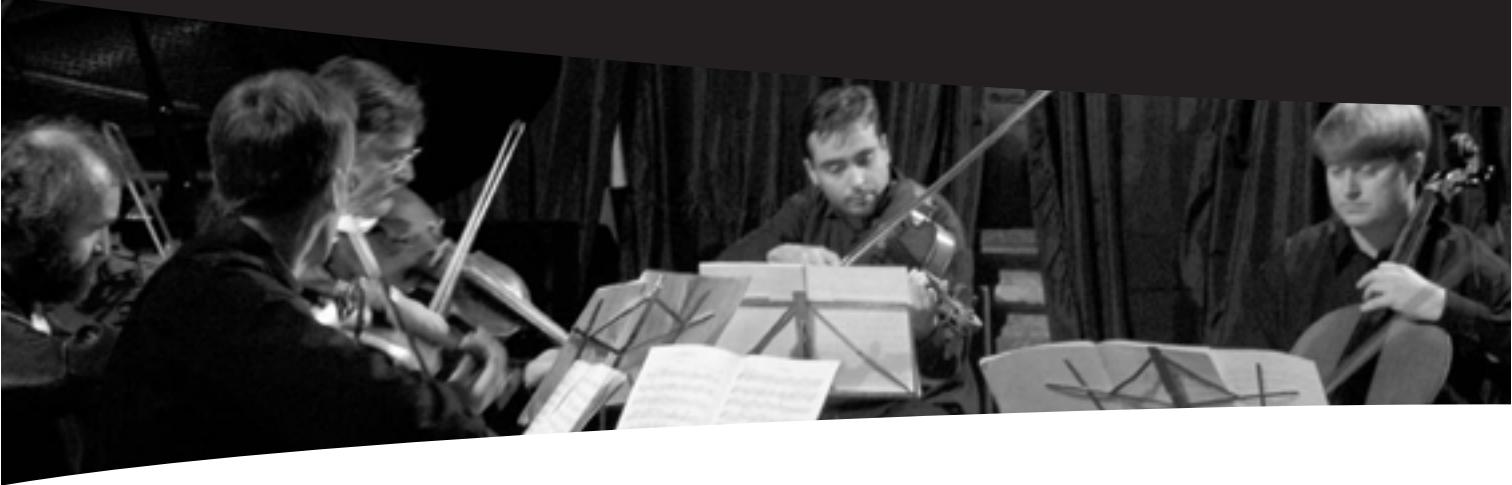
OPERA APERTA ENSEMBLE

Ivana Pristašová – husle | Peter Šesták – viola | Jozef Lupták – violončelo | Ronald Šebesta – klarinet | Eleonóra Škutová – klavír

BRATISLAVSKÁ NOC KOMORNEJ HUDBY

PIATOK 17. 9. 2004 o 16.30 hod., KOSTOL KLARISKY (KONIEC KONCERTU CCA 23.00 hod.)

Medzi interpretmi sa objavia zahraniční hostia Robert Cohen a Vladimir Mendelssohn, ale aj bratislavské súbory, medzi nimi Lotz Trio súbor Alea s programom Piazzolu | Solamente naturali | Pressburger quartett | trio Pacora | huslistka Ivana Pristašová | klavirista Ivan Šiller | sopranistka Adriana Kučerová a klarinetista Ronald Šebesta.

POST-MINIMAL SET

THURSDAY 16TH SEPTEMBER 2004, 19.30, CHURCH OF KLARISKY

OPERA APERTA ENSEMBLE

Ivana Pristašová – violin | Peter Šesták – viola | Jozef Lupták – cello | Ronald Šebesta – clarinet | Eleonóra Škutová – piano

BRATISLAVA CHAMBER MUSIC NIGHT

FRIDAY 17TH SEPTEMBER 2004, 16.30, CHURCH OF KLARISKY (END OF THE CONCERT CCA 23.00)

Among interprets are guests from abroad Robert Cohen and Vladimir Mendelssohn, as well as ensembles from Bratislava, including Lotz trio | Alea with program focused on Piazzolla | Solamente naturali | Pressburger quartett | Pacora trio | violinist Ivana Pristašová | pianist Ivan Šiller | soprano Adriana Kučerová | and clarinetist Ronald Šebesta.

PIESEŇ BEZ SLOV NA KONCI LETA

SOBOTA 18. 9. 2004 o 19.30 hod., MOYZESOVÁ SIEŇ, (VAJANSKÉHO NÁBREŽIE)

Robert Cohen | Vladimir Medelssohn | Benjamin Schmid v spolupráci so slovenskými interpretmi Jozef Lupták | Ivana Pristašová | Miloš Valent | Marian Gašpar | Peter Šesták | Eleonóra Škutová.

(BENEFIČNÝ KONCERT PRE NADÁCIU VÝSKUM RAKOVINY)

ROMALE KATARZIS

NEDEĽA 19. 9. 2004 o 19.30 hod., VEĽKÝ EVANJELICKÝ CHRÁM NA PANENSKEJ ULIČI

IDA KELAROVÁ | SPEVÁCKY ZBÓR APSORA | SKUPINA ROMANO RAT

(BENEFIČNÝ KONCERT PRE RÓMSKE OBČIANSKE ZDRUŽENIE MIRET)

ZMENA PROGRAMU A INTERPRETOV VYHRADENÁ.

SONG WITHOUT WORDS AT THE END OF THE SUMMER

SATURDAY 18TH SEPTEMBER 2004, 19.30, MOYZESOVÁ SIEŇ, (VAJANSKÉHO NÁBREŽIE)

Robert Cohen | Vladimir Medelssohn | Benjamin Schmid together with Slovak performers Jozef Lupták | Ivana Pristašová | Miloš Valent | Marian Gašpar | Peter Šesták | Eleonóra Škutová.

(BENEFIT CONCERT FOR FOUNDATION VÝSKUM RAKOVINY | RESEARCH OF CANCER)

ROMALE KATARZIS

SUNDAY 19TH SEPTEMBER 2004, 19.30, BIG LUTHERAN CHURCH AT PANENSKÁ STREET

IDA KELAROVÁ | CHOIR APSORA | ROMANO RAT ENSEMBLE

(BENEFIT CONCERT FOR ROMA CIVIC ASSOCIATION, MIRET)

PROGRAM AND INTERPRETS CHANGES RESERVED.

ŠTVRTOK 16. 9. 2004 o 19.30 hod., KOSTOL KLARISKY

POST-MINIMAL SET

THURSDAY 16TH SEPTEMBER 2004, 19.30, CHURCH OF KLARISKY

OPERA APERTA ENSEMBLE

Ivana Pristašová – husle | violin

Peter Šesták – viola | viola

Jozef Lupták – violončelo | cello

Ronald Šebesta – klarinet | clarinet

Eleonóra Škutová – klavír | piano

PROGRAM | Martin Burlas – Hymnus pre nereagujúcich | Hymn For Those Who Are Not Responding

SVETOVÁ PREMIÉRA

husle, viola, violončelo, klarinet, klavír | violin, viola, cello, clarinet, piano

Christopher Fox – Straight Lines in Broken Times (Priame línie v rozbitých časoch)

husle, klarinet, klavír | violin, clarinet, piano

Martin Burlas – Zbytočný záchvev pre kvinteto | A Useless Tremble For Quintet

Peter Zagar – Blumentálsky tanec č. 2 | Blumental Dance No. 2

husle, viola, violončelo, klarinet, klavír | violin, viola, cello, clarinet, piano

PRESTÁVKA | INTERMISSION

Marek Piaček – Recitativo e Canzonetta pre klavír sólo | Recitativo e Canzonetta for piano solo

Hauke Harder – Bryndzové halušky pre klarinet, husle, violu a violončelo | „Bryndzové halušky“
for clarinet, violin, viola, and cello

Peter Ablinger – B-A-C-H pre violu, bas klarinet a klávesy | B-A-C-H for viola, bass-clarinet, and keyboard

Daniel Matej – Wenn wir in höchsten Nöten sein (Keď sme v najväčšej nádzii) – (auch Three in One No. 2)

| Wenn wir in höchsten Nöten sein (When We Are In The Greatest Need) – (also Three in One No. 2)

Chorálová predohra pre klavír, klarinet, husle, violu a violončelo | Chorale Overture for piano, clarinet, violin, viola, and cello

CD „post-minimal set“ zachytáva istú spoločnú estetickú preferenciu, resp. rôzne podoby vplyvu, ktoré v autoroch skladieb, ale aj ich interpretoch zanechala vlna minimalizmu v hudbe. Spontánnosť príklonu tejto generácie interpretov k minimalu ako princípu hudobného vyjadrenia sa zdá byť symptomatická, keď vezmeme do úvahy dešpekt, akému čeliť u veľkej časti erudovaných hudobníkov. Spojivom pre výber diel bola štýlovo-estetická a čiastočne aj generačná späťosť hudobných svetov zaradených autorov. Väčšina prezentovaných skladieb odkazuje vo svojej štruktúre k princípu repetitívnosti, ktorý je pre minimal music charakteristický, rovnako ako zámerná redukcia materiálu a trvania hudby. Na koncierte zaznejú skladby 7 autorov, teda všetkých (s výnimkou Jamesa Tenneyho), ktorí tvoria spomínané CD.

Nemecký skladateľ Peter Ablinger (1959) sa po tradičnej výučbe hry na klavíri nadchol pre free-jazz. Hovorí: „V skutočnosti jestvujú len udalosti. S týmito udalosťami konfrontujeme paralelné udalosti, ktoré považujeme za vysvetlenia. Tento druhý typ udalostí je sám osebe rovnako znepokojujúci ako prvý, no zdá sa, že nás upokojuje, keď ich symetricky zoraďujeme: na jednej strane udalosť, na druhej strane vysvetlenie. Pri tom to prvé nemusí byť vôbec primárne! Hovoríť o pred a po je rovnaká konvencia. Je to symetria, ktorú vnucujeme času.“

Bratislavčan Marek Piaček (1972) študoval flautu a kompozíciu a ešte počas štúdia začal pracovať v Experimentálnom štúdiu, kde pod vedením Ing. Juraja Ďuriša vytvoril skladbu Flauto dolce '91 (1991), ktorá realizuje princípy live electronics. Umenie Piačeka chápe, presnejšie realizuje ako kultúrotvornú činnosť, ktorá prečo znamená priestor, kde sa čosi neutrálne, či dokonca triviálne, agresívne (zlé) mení na dobré, lepšie, kvalitnejšie – slovom na niečo zmysluplné.

Angličan Christopher Fox (1955) od roku 1994 prednáša kompozíciu na Univerzite v Huddlesfield. Fox spolupracoval s mnohými poprednými sólistami a súbormi novej hudby (napr. Arditti Quartet, Arraymusic Toronto, Anthony de Mare, Roger Heaton, Rolf Hind, Ensemble Köln, Ensemble Bash, Philip Mead, Yvar Mikhashoff). V poslednom čase úzko spolupracuje s holandským súborom Ives Ensemble, pre ktorý skomponoval cyklus Themes and Variations.

Komorné skladby nemeckého skladateľa Haukeho Hardera (1963) využívajú malé skupiny tónov, ktoré sa ukladajú vo forme jednoduchých modelov na nemenný pulz alebo na metrické pole. Harder tvorí naoko veľmi jednoduché hudobné štruktúry, ktoré vďaka interferencii, kombinačným tónom atď. vytvárajú ilúziu akustického priestoru. Niekoľkotónové motívy a opakované rytmické modely slúžia ako oporné body, ktoré pomáhajú poslucháčovi orientovať sa v priebehu skladby. Rytmické figúry sa nerozvíjajú – začínajú sa a končia nečakane, bez akejkoľvek logickej či rétorickej motivácie.

CD "post-minimal set" expresses a specific common aesthetic preference, i. e. different kinds of influence that the minimalist wave had on the composers and on the performers. The spontaneous penchant of this generation of performers for the minimalist principle in the musical process seems to be symptomatic in the light of the disdain shown by a great part of established musicians. The common features that justified the choice of works were the similarity of style and aesthetics, as well as generational closeness of the composers. Most of the presented works display repetitive features which is so typical for minimal music, as well as deliberate reduction of material and conscious reduction of the music's duration. At the concert we will have the opportunity to listen to the compositions by all of the authors who are on the CD (excluding James Tenney).

After traditional piano lessons German composer Peter Ablinger (1959) turned to free-jazz. He claims: "In reality there are only events. With them we confront parallel events which we regard as explanations. These kinds of events are in themselves equally disturbing, but, apparently, it is reassuring when we order them symmetrically: the event on one side, the explanation on the other. The former doesn't necessarily have to have a primary character! To speak about before and after is equally conventional. It's a symmetry which we impose on time."

Bratislava-born Marek Piaček (1972) studied flute and composition. During his studies he began working in the Experimental Studio of the Slovak Radio, where he produced Flauto dolce '91 (1991, in collaboration with Juraj Ďuriš).

Hudobný jazyk skladieb slovenského skladateľa Petra Zagara (1961) charakterizuje snaha o syntézu tradičných kompozičných ideálov a novodobej výpovednej hodnoty. Svoje kompozičné východiská, ktoré často pochádzajú z diel starších štýlových období, podrobuje transformáciám, pričom výsledkom uplatnenia tejto „dvojitej logiky“ býva dielo, ktoré možno chápať ako novodobý komentár k jestvujúcej stabilizovanej kultúrnej hodnote.

Slovák Daniel Matej (1963) študoval v Paríži i v Haagu, od roku 1996 prednáša dejiny hudby 20. storočia na VŠMU. Bol spolu zakladateľom súborov Veni ensemble, VAPORI del CUORE a appendix CONSORT. Ak sa Matej vo svojich začiatkoch identifikoval s tvorivými ideálmi popredných predstaviteľov hudobnej postmodernen, tak celý jeho ďalší vývoj predstavuje radikálne odmietnutie akejkolvek jednoznačnej tradície a jeho tvorba prostredníctvom metódy „ozvláštňovania“ smeruje k syntetickým tvarom, ktoré len ľahko možno stotožňovať s jestvujúcimi tvorivými orientáciami.

Ideál nekompromisnosti a odpor voči tradovaným kompozičným metódam a výpovediam spôsobili, že slovenský skladateľ Martin Burlas (1955) sa na začiatku osemdesiatych rokov stal najradikálnejším predstaviteľom nastupujúcej skladateľskej generácie. V polovici osemdesiatych rokov postupne prestal spolupracovať s oficiálnymi inštitúciami a začal pracovať so živým zvukom v rámci ním zakladaných experimentálnych hudobných súborov (Maťkovi, Ospalý pohyb), ktoré neboli len rockovými kapelami, ale predovšetkým kompozičnými dielčami. Burlasova tvorba sa stala médiom apokalyptického videnia súčasnosti, ohrozujúcej nielen človeka ako jedinca či ako biologický druh, ale aj samotný život na ním riadenej planéte.

SPRACOVANÉ PODĽA TEXTOV Z BOOKLETU CD „POST-MINIMAL SET“.

Piaček considers art a culture-creating activity, giving him space, where something neutral, even trivial, aggressive (bad) is changed into something good, better, of greater value – briefly, something that makes sense.

Since 1994 Englishman Christopher Fox (1955) has been a Senior Lecturer in Composition at the University of Huddersfield. Fox has worked with many of the leading new music ensembles and soloists, including the Arditti Quartet, arraymusic (Toronto), Anthony de Mare, Roger Heaton, Rolf Hind, Ensemble Köln, Ensemble Bash, Philip Mead and the late Yvar Mikhashoff. He established close relationships with the Dutch group, the Ives Ensemble, who have featured his work in each of their last seven concert seasons and for whom he wrote the ensemble cycle, Themes and Variations.

Chamber work of German composer Hauke Harder (1963) uses a small fixed set of instrumental tones projected in simple patterns against a rigid pulse or metrical field. Harder creates at the first glance simple surfaces which elicit acoustical “illusion spaces” through interference beating, combination tones and other phenomena. The small pitch collections and repeated rhythms are reference instruments beyond which the listener may focus his or her attention. The rhythmic patterns do not develop, but begin and end suddenly, with neither logical nor rhetorical motivation.

The musical discourse of compositions by Slovak composer Peter Zagar (1961) is characterized by the search for a synthesis of traditional techniques with modern expression. In his music basic compositional concepts, originating often in historic styles, are subject to transformations, and by way of this “double logic” he arrives at a work that might be considered as a modern commentary on an existing and established cultural phenomenon.

Slovak Daniel Matej (1963) studied in Paris and in Hague, since 1996 he has lectured on the history of 20th-century music at the Academy in Bratislava. He is the co-founder of experimental-music ensembles Veni ensemble, VAPORI del CUORE and appendix CONSORT. If Matej identified himself at the beginning with the aesthetic of the leading post-modern figures, his recent development shows a radical rejection of every tradition, and in his music, in which he employs the technique of adding "the odd touch", he seeks to achieve a synthetic ideal, which can hardly be identified with existing creative concepts.

As a result of his nonconformist stands and of his resistance against traditional techniques and expression, in the early 1980s Slovak composer Martin Burlas (1955) established himself as the most radical representative of the emerging generation. In the mid-1980s he gradually broke off all ties with official institutions and began working with live music in his experimental ensembles (Maťkova, Sleepy Motion), which were not just rock groups, but also composition workshops. Burlas' music conveys his apocalyptic interpretation of contemporary life that threatens not only man as an individual or as a biological species, but also life itself on this man-governed planet.

PROCESSED ACCORDING TO THE TEXTS FROM „POST-MINIMAL SET“ CD BOOKLET.

PIATOK 17. 9. 2004 o 16.30 HOD., KOSTOL KLARISKY (KONIEC KONCERTU CCA 23.00 HOD.)

**BRATISLAVSKÁ NOC KOMORNEJ HUDBY | BRATISLAVA
CHAMBER MUSIC NIGHT**

FRIDAY 17TH SEPTEMBER 2004, 16.30, CHURCH OF KLARISKY (END OF THE CONCERT CCA 23.00)

ALEA

PRESSBURGER QUARTETT

SOLAMENTE NATURALI

IVANA PRISTAŠOVÁ – husle | violin

VLADIMIR MENDELSSOHN – viola | viola

ROBERT COHEN – violončelo | cello

IVAN ŠILLER – klavír | piano

ADRIANA KUČEROVÁ – soprán | soprano

RONALD ŠEBESTA – klarinet | clarinet

LOTZ TRIO

TRIO PACORA

PROGRAM | 16:30 | ALEA

Boris Lenko – akordeón | accordion
Daniel Buranovský – klavír | piano
Stano Palúch – husle | violin
Ján Krígovský – kontrabas | contrabass

17:40 | PRESSBURGER QUARTETT

Gabriel Szathmáry – 1. husle | 1st violin
Eduard Pingitzer – 2. husle | 2nd violin
Bálint Kovács – viola | viola
Martin Čažký – violončelo | cello

18:20 | PRESTÁVKA | INTERMISSION

18:45 | SOLAMENTE NATURALI

Luba Habart – husle | violin
Martina Karnoková – husle | violin
Peter Šesták – viola | viola
Michaela Čibová – violončelo | cello
Agi Ferienčíková – spinet | spinet
Igor Herzog – teorba | theorbo
Miloš Valent – husle | violin

19:45 | PRISTAŠOVÁ | MENDELSSOHN | COHEN

Ivana Pristašová – husle | violin
Vladimir Mendelssohn – viola | viola
Robert Cohen – violončelo | cello

20:15 | PRESTÁVKA | INTERMISSION

20:45 | ŠILLER | KUČEROVÁ | PRISTAŠOVÁ | ŠEBESTA

Ivan Šiller – klavír | piano
Adriana Kučerová – soprán | soprano
Ivana Pristašová – husle | violin
Ronald Šebesta – klarinet | clarinet

21:30 | LOTZ TRIO

Robert Šebesta – basetový roh I | bassoon I
Andreas Fink – basetový roh II | bassoon II
Ronald Šebesta – basetový roh III | bassoon III

22:30 | TRIO PACORA

Marcel Comendant – cimbal | cymbalo
Róbert Ragan – kontrabas | contrabass
Stano Palúch – husle | violin

Časový harmonogram koncertov je orientačný. | Time schedule ...

Prosíme návštěvníkov, aby nepřichádzali a neodchádzali z koncertu uprostred vystúpení. | During ...

Každý návštěvník koncertu dostane náramok, ktorý mu zabezpečí voľný pohyb počas koncertného večera.
| Every ...

Počas prestávok bude na nádvorí občerstvenie rôzneho druhu. V cene lístka je jeden pohár vína alebo nealko. | During ...

ALEA

PROGRAM | z diel Astora Piazzolu | from the work
of Astor Piazzola

SOLAMENTE NATURALI

PROGRAM | „Capriccio Italiano“

Carlo Farina – Capriccio stravagante
I. časť (Quodlibet zo zbierky Libro delle
Pavane, Dresden) | Capriccio stravagante
I. part (Quodlibet from a collection Libro
delle Pavane, Dresden) | (1626)

Gian Paolo Cima – Sonata a due per
il Violino | Sonata a due per il Violino | (1610)

Biagio Marini – Sonata in Ecco con tre
violini | Sonata in Ecco con tre violini | (1629)

Marco Uccelini – Boscarecie – Sinfonia č. 4,
A Mattiola; Sinfonia č. 9, A Gurana | Sinfonia
č. 4, A Mattiola; Sinfonia č. 9, A Gurana

Adam Jarzebski – Sentinella, Concerto
á 3 soprani | Sentinella, Concerto á 3 soprani
| (1627)

Marco Uccelini – Boscarecie – Symphonia č. 2,
A Suavissima; Symphonia č. 30, A Vice-comita
| Symphonia č. 2, A Suavissima; Symphonia č. 30,
A Vice-comita

Johann Pachelbel – Canon a Gigue pre 3 husle
a b.c | Canon a Gigue pre 3 husle a b.c | (1691)

Carlo Farina – „Capriccio stravagante“ II. časť
| „Capriccio stravagante“ II. part

PRESSBURGER QUARTETT

PROGRAM | W. A. Mozart – Sláčikové kvarteto
C-dur, KV 157 | String Quartet
in C major, KV 157

J. Brahms – Sláčikové kvarteto č. 2
a-mol, op. 51/2 | String Quartet No.
2 in A minor, op. 51/2

**PRISTAŠOVÁ | MENDELSSOHN |
COHEN**

PROGRAM | Ludwig van Beethoven
– Sláčikové trio c mol | String
Trio C minor

LOTZ TRIO

PROGRAM | J. Družeký – Divertimento
(o/120) | Divertimento (o/120)

W. A. Mozart – Divertimento Nr. 4 KV 439b
| Divertimento Nr. 4, KV 439b

W. A. Mozart – vybrané časti
z Die Zauberflöte (period arrangement)
| selected numbers from Die Zauberflöte
(period arrangement)

**ŠILLER | KUČEROVÁ
PRISTAŠOVÁ | ŠEBESTA**

PROGRAM | Franz Schubert – Pastier na skale
| Shepherd On the Rock
soprán, klarinet, klavír | soprano, clarinet, piano

Charles Ives – Largo | Largo
husle, klarinet, klavír | violin, clarinet, piano

Charles Ives – piesne | songs
soprán, klavír | soprano, piano

Alban Berg – 4 kusy | 4 pieces
klarinet, klavír | clarinet, piano

Anton Webern – 4 kusy, op. 7 | 4 pieces, op. 7
husle, klavír | violin, piano

TRIO PACORA

O KOMORNEJ HUDBE

Ešte pred niekoľkými desaťročiami žila v Bratislave tradícia komorného muzicírovania, ktorá zaznamenala svoj vrchol v rokoch pred 2. svetovou vojnou. Fasínujúce na nej bolo predovšetkým to, že jej aktívnymi nositeľmi boli prevažne amatérski hudobníci, z ktorých však mnohí disponovali vysokými teoreticko-praktickými schopnosťami. Vďaka nim bol nejeden z nich seberovným partnerom i profesionálnym hudobníkom. Neopakovateľnú atmosféru ani nie tak dávno minulých čias, ako aj význam komornej hudby, popísal muzikológ, hudobník, umenovedec a amatérsky matematik Ján Albrecht (1919-1996) vo svojej eseji *O komornej hudbe a domácom muzicírovaní*. „Bratislava sa kedysi hemžila domáci-mi kvartetami. .... Hrali úradníci, lekári, právnički, teda ľudia, ktorých spájal záujem o hudbu.“

Samozrejme, v Bratislave sa konali aj profesionálne koncerty, bolo ich určite oveľa menej ako dnes, každý z nich bol však mimoriadnou udalosťou v živote mesta. Ján Albrecht píše: „Pamätam si dobre na to, aký rozruch vyvolávali plagáty, oznamujúce, že do Bratislavu prídu hostovať Kolischovci, Rosého kvarteto, České kvarteto, Calvetovci, alebo iné súbory. O koncerte sa hovorilo týždne dopredu a týždne po ňom, zháňali sa vstupenky, doma sa na pulty kládli programované diela (takisto pred koncertom i po koncerte). Ohnivo sa diskutovalo o interpretácii, či s ňou možno súhlasíť, alebo nie. Obdiv a radosť sprevádzali ľudí cez inak všedné dni a šedé týždne. Pritom to boli väčšinou iba laici, milovníci a nadšenci hudby.“

ON CHAMBER MUSIC

Only a few decades ago the tradition of house concerts was still alive in Bratislava, reaching its peak in the years before World War II. The fascinating thing about it was that those who actively took part in it were mostly amateur musicians. However, many of them possessed deep theoretical and practical skills, therefore many of them were equal to professionals. The extraordinary atmosphere of not so distant times, as well as the importance of chamber music, was described by musicologist, musician, scholar of fine arts, and amateur mathematician Ján Albrecht (1919 – 1996) in his text *On chamber music and house concerts*: “Bratislava once abounded with house quartets. (...) Officers, doctors, lawyers – various people played because they were interested in music.”

Of course, professional concerts also took place in Bratislava and no doubt these were not as frequent as they are today. However, each of them was an exceptional event in the life of the city. “I remember very well what a sensation it evoked when we saw posters announcing that the Kolisch Quartet, Rosé Quartet, Czech Quartet, Calvet Quartet or other ensembles were going to have a concert in Bratislava. People were discussing a concert for weeks before and weeks after it, everybody was scrounging around for tickets and at home they played the pieces before as well as after they had been performed. There were passionate discussions about the interpretation, debating whether it was good or not. Admiration and joy accompanied people through otherwise routine grey weeks. And they were just lay music fans.”

Repertoár domáčich hudobných stretnutí sa často rodil veľmi spontánne, podľa toho, aké inštrumentálne zloženie bolo práve k dispozícii. Všetci zúčastnení pritom zažívali „oslňujúce chvíle spoločného muzicírovania.“ Domáca komorná hudba pokračovala i v čase bezprostredného vojnového ohrozenia: ponúkala aspoň krátkodobý únik, útechu, vytvárala však aj priateľstvá a solidarity, ktoré často veľmi konkrétnym spôsobom pomáhali prežiť v krutej realite.

Domáce muzicírovanie, ako jestvovalo v Bratislave do 50. rokov uplynulého storočia, je minulosťou. Ako tvrdí Ján Albrecht, „metamorfózy, ktoré prekonala hudba a komorná hudba na našej súčasnosti, nám nedávajú náhradu za to, čo sme vďaka prepychu stratili. Otvorenie pripasti medzi produkujúcimi a konzumujúcimi spôsobilo, že hudba sa stala objektom svojráznej kommerčnej manipulácie. Keď chce človek počuť hudbu, sadne si do prenajatého kresla, pričom tomuto procesu vlastne nič nepredchádza.“

Ostáva nám veriť, že komorná hudba a domáce muzicírovanie ešte zažijú svoju renesanciu, lebo nám podľa Albrechta ukazujú, „čo vlastne znamená údiv z duchovného sveta, kedže ideá, ku ktorej sa dopracujeme, nám poskytne nevyhasínajúci pocit hodnotnej radosti zo života.“

Poslucháčom i hudobníkom účinkujúcim na festivale Konvergencie 2004 prajeme v tomto zmysle najmä veľa radosti z prítomného okamihu, naplneného intímnymi zvukmi komornej hudby.

ADRIAN RAJTER

The repertoire of house concert meetings often arose very spontaneously, according to the instrumental combinations that were available at the time. All of those who took part in it experienced "glaring moments of common music-creating". House chamber music continued during the pending war threat: it offered at least a short escape and relief. It helped in creating friendships and a feeling of solidarity, which often, and in a very specific way, helped people to survive the severe reality.

The tradition of house concerts as it was known in Bratislava during the fifties of the last century, belongs to the past. According to Ján Albrecht "The metamorphosis of contemporary music, more specifically chamber music, does not give us satisfaction for what we have lost in our hunt for luxury. The gaping abyss created between producers and consumers has made music an object of peculiar commercial manipulation. When one wants to listen to music, they sit in a rented armchair without any preparation for it."

We believe that chamber music and house concerts will experience their renaissance. They are here, as Albrecht claims, to show us "what it really means to be amazed by the spiritual world, because the ideas we encounter, can offer us the timeless feeling of the precious enjoyment of life." Our wish is that the listeners and musicians taking part in the Convergence 2004 festival derive much pleasure from these moments, filled with the intimate sounds of chamber music.

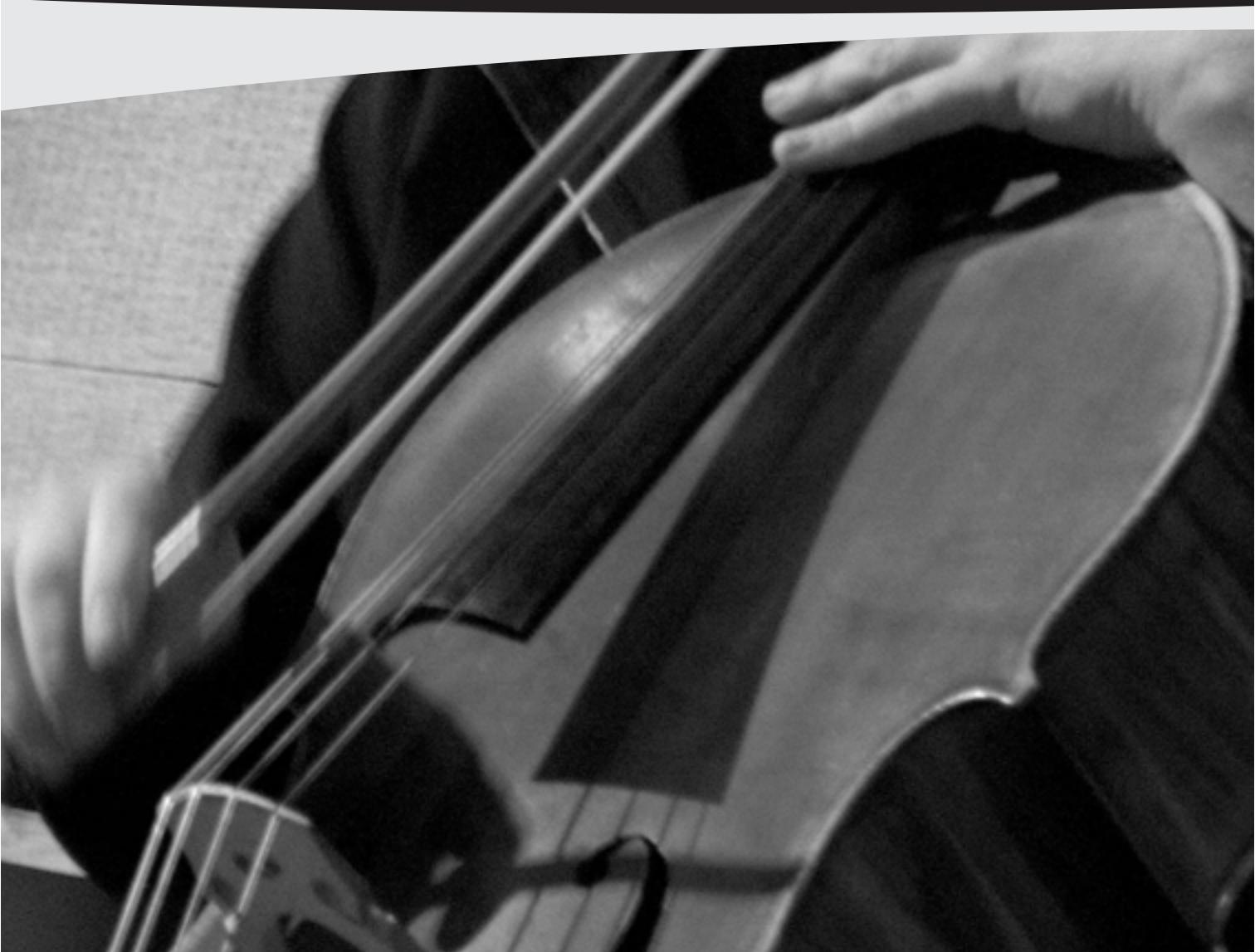
ADRIAN RAJTER

SOBOTA 18. 9. 2004 o 19.30 hod., MOYZESOVA SIEŇ

**PIESEŇ BEZ SLOV NA KONCI LETA | SONG WITHOUT WORDS AT
THE END OF THE SUMMER**

SATURDAY 18TH SEPTEMBER 2004, 19.30, MOYZESOVA SIEŇ

BENEFIČNÝ KONCERT PRE NADÁCIU VÝSKUM RAKOVINY | BENEFIT CONCERT FOR VÝSKUM RAKOVINY | RESEARCH OF CANCER FOUNDATION

ROBERT COHEN – violončelo | cello | GB

VLADIMÍR MENDELSSOHN – viola | viola | NL

BENJAMIN SCHMID – husle | violin | A

JOZEF LUPTÁK – violončelo | cello

IVANA PRISTAŠOVÁ – husle | violin

MILOŠ VALENT – husle | violin

MARIAN GAŠPAR – husle | violin

PETER ŠESTÁK – viola | viola

ELEONÓRA ŠKUTOVÁ – klavír | piano

PROGRAM | Johannes Brahms: Sexteto č. 2 G dur, op. 36 | Sextet No. 2 in G major, op. 36 | (1833 – 1897)

Allegro ma non troppo

Scherzo. Allegro non troppo – (Trio) Presto giocoso

Adagio

Poco Allegro

PRESTÁVKA | INTERMISSION | 10 MIN.

Soireé Piesní bez slov skladateľov F. Mendelssohna Bartholdyho, Bélu Bartóka, Gabriela Faurého, Ernesta Blocha a ďalších. | Soiree of Songs Without Words by composers F. Mendelssohn Bartholdy, Béla Bartók, Gabriel Fauré, Ernest Bloch and others.

PRESTÁVKA | INTERMISSION | 20 MIN.

Felix Mendelssohn Bartholdy: Okteto Es dur, op. 20 | Octet in E flat major, op. 20 | (1809 – 1847)

Allegro moderato, ma con fuoco

Andante

Scherzo. Allegro leggierissimo

Presto

FELIX MENDELSSOHN BARTHOLDY – OKTETO ES DUR, OP. 20

Felix Mendelssohn bol integrovanou, humanisticky vzdelanou a rozhľadenou umeleckou osobnosťou. Už vo veku 16 rokov, v čase kompozície Okteta Es dur, ovládal antickú gréčtinu a latinčinu, plynulo hovoril po francúzsky a po anglicky, mal hlboký prehľad v literatúre a bol talentovaný výtvarne i športovo. V oblasti hudby sa jeho génius prejavoval nielen v jeho rozsiahlej kompozičnej tvorbe, ale aj v hre na klavíri a v dirigentskej činnosti: chýr jeho koncertov v lipskom Gewandhause obletel Európu. Navyše bol jedným z najvýznamnejších organizátorov hudobného života v Nemecku. Mendelssohn sa už ako dieťa intenzívne zaujímal o tvorbu Johanna Sebastiana Bacha a epochálne prvé novodobé uvedenie Matúšových pašíí pod jeho taktovkou v Berlíne roku 1829 môžeme považovať za prvý významný počin, vedúci nielen k renesancii Bachovej tvorby, ale aj k postupnej zmene koncertného repertoáru, v ktorom si čoraz väčšie miesto začali nachádzať diela skladateľov minulosti. (Z pohľadu súčasnosti je to takmer nepredstaviteľné: až do čias Richarda Straussa – teda ešte v prvej polovici 20. storočia – sa publikum zaujímalо najmä o „novú“ hudbu! Výlety do minulosti boli skôr výnimkou, ako napr. uvedenie Händelovho Mesiáša v roku 1789 vo Viedni, a to tiež len v aktualizovanej, modernizovanej inštrumentácii Wolfganga Amadé Mozarta.)

Je priam neuveriteľné, že Mendelssohn napísal dve zo svojich najobľúbenejších a najgeniálnejších diel pred dovršením plnoletosti: popri Oktete Es dur je to predohra Sen noci svätojánskej, ktorá stala štandardným modelom romantickej predohry. Medzi Mendelssohновe majstrovske diela patrí aj jeho 5 symfónií (najznámejšie sú Talianska, Škótska a Reformačná) a husľový koncert a intenzívne sa venoval komornej tvorbe (6 sláčikových kvartet, 2 kvintetá, sexteto pre klavír a sláčiky, 2 klavírne triá, sonáta pre klavír a husle, 2 sonáty pre klavír a violončelo, sláčikové okteto

a niekoľko menších diel a úprav). V kruhu svojej vzdelanej a progresívne zmýšľajúcej rodiny sa Felix aktívne zúčastňoval na spoločných čítaniach, ba dokonca i naznačených inscenáciách drám Shakespeara a Goetheho a ďalších. Obzvlášť Shakespearova komédia Sen noci svätojánskej so svojím svetom elfov, duchov, škriatkov a iných podivuhodných bytostí zanechala hlboký dojem na mladého skladateľa. Felixova sestra Fanny, taktiež vysokotalentovaná skladateľka, napísala o tretej časti Okteta: „...všetko je také nové, cudzie a predsa také príjemné, priateľské, človek sa cíti tak blízko riši duchov, tak poľahky zdvihnutý do povetria, až sa mu zdá, že by sám mohol vziať do ruky metlu, aby nasledoval vzdušné zástupy...“ Okteto Es dur, komponované pre 2 sláčikové kvartetá, je dielom plným večne mladistvého elánu, ale súčasne aj dielom geniálneho a vyzretého talentu, disponujúceho zmyslom pre formu, proporcie, gradácie i efekt.

JOHANNES BRAHMS – SEXTETO Č. 2 G DUR, OP. 36

Hoci dobové hudobné kruhy hlásali neraz opak, Johannes Brahms bol výsostne modernou osobnosťou svojej doby. O generáciu mladší ako Felix Mendelssohn sa s pokorou ale vedome cítil byť pokračovateľom línie Bach – Beethoven – Schubert, aktívne sa venoval štúdiu – a ako dirigent a zbormajster aj uvádzaniu – renesančnej a barokovej hudby (Palestrina, Schütz, Gabrieli), zaoberal sa zbieraním a muzikologickým výskumom ľudových piesní. Brahms veril, že akýkoľvek pokrok v hudbe je možný len na základe hlbokého poznania a prehodnocovania minulosti, veril, že tradičné formy v procese vývoja nadobudli architektonickú dokonalosť a pre skladateľa je výzvou napĺňať ich novým obsahom.

FELIX MENDELSSOHN BARTHOLDY – OCTET E FLAT MAJOR, OP. 20

Felix Mendelssohn was an integrated, scholarly, well-educated and open-minded artistic personality. As early as 16 years old, at the time when he started composing the Octet in E flat major, he knew Latin, spoke fluent French and English, and had a deep insight into literature. He was also talented in painting and sports. His musical genius can be recognized, not only in his compositional work, but also in his piano interpretations and conducting activities: reports about his concerts which took place in the Leipzig Gewandhaus circled around whole Europe. Furthermore, he was one of the most important organizers of musical life in Germany. Mendelssohn was, even as a child, intensely interested in the work of Johannes Sebastian Bach and the first modern presentation of St. Matthew's Passion which he conducted in 1829 in Berlin, can be considered as the first important step leading to the renaissance of Bach's work as well as to the gradual change of concert repertoires, which became more and more open to works by composers from the past. (From today's point of view, it is almost unimaginable that until the time of Richard Strauss, hence, the first half of 20th century, audiences were interested mostly in "new" music. Excursions into the past were rather exceptional, for example the performance of Händel's Messiah in 1789 in Vienna – but even that could only happen in an updated, modernized instrumentation by Wolfgang Amadeus Mozart.)

It is hard to believe that Mendelssohn wrote two of his most favourite and most sophisticated works before achieving adulthood: besides the Octet in E flat Major, it was his Overture to Midsummer Night's Dream which became the standard model of the Romantic overtures. Among Mendelssohn's masterpieces, we also count his five symphonies (the most popular are the Italian, Scottish, and Reformation symphonies) and the Violin concerto. He was also very productive in composing chamber music (6 string quartets, 2 quintets, sextet for piano and strings, 2 piano trios,

sonata for piano and violin, 2 sonatas for piano and cello, string octet and some other smaller pieces and adaptations). Within the circle of his educated and progressively thinking family Felix took part in loud-reading sessions of Shakespeare's and Goethe's dramas and, together with other members of his family, he tried to play the mentioned dramas. Especially Shakespeare's comedy, *A Midsummer Night's Dream*, with its world of elves, ghosts, and fairies, strongly impressed the young composer. Felix's sister Fanny, a talented composer herself, wrote about the third part of the Octet: "...Everything is so new, strange, and yet so pleasing and friendly, one feels to be so near to the ghost world of, so easily elevated into the air, that it seems to him that he alone could grab a broom and follow the flying multitudes..." The Octet in E flat Major composed for two string quartets is a piece full of eternal, youthful spirit yet at the same time the work of a brilliant and mature talent with a sense of form, proportion, gradation, and effect.

JOHANNES BRAHMS – SEXTET NO. 2 G MAJOR, OP. 36

Although musical circles have often stated just the opposite, Johannes Brahms was wholly a modern personality of his times. He was a generation younger than Felix Mendelssohn and he humbly, but knowingly considered himself to be the one to carry on the tradition of Bach, Beethoven, and Schubert. He studied deeply Renaissance and Baroque music (Palestrina, Schütz, Gabrieli) and he also frequently performed it as conductor and choirmaster. He was also actively interested in collecting and musicological research of folk songs. Brahms believed that progress in music is possible only if it is based on a deep knowledge and evaluation of the past. He believed that the traditional forms

Najmä symfónia a sláčikové kvarteto boli pre Brahmsa „ikonami“ tohto vývoja: na ich kompozíciu sa pripravoval dlhorčným intenzívnym štúdiom a „experimentovaním“ prostredníctvom komponovania v príbuzných formách, resp., pre podobné inštrumentálne zoskupenia. Brahms mal vyše štyridsať rokov, keď uzrela svetlo sveta prvá z jeho štyroch symfónií a prvé z dvoch sláčikových kvartet (oboje roku 1876). Symfóniam však predchádzali dve pôvabné orchestrálne serenády a sláčikovým kvartetám dve sláčikové sextety (op.18 B dur a op. 36 G dur) i klavírne kvinteto.

Napriek tomu, že zloženie sláčikového sexteta s párovým obsadením huslí, viol a violončiel poskytuje veľké bohatstvo zvukových a sadzobných možností, komponovalo preň prekvapujúco málo skladateľov (Dvořák, Spohr, Gade, Čajkovskij, Strauss, Raff, Schönberg). Iba Spohrove Sexteto op. 140 vzniklo pred Brahmsovým Sextetom op. 18 a bolo vari aj jeho inšpiračným zdrojom. Druhé Sexteto op .36 G dur napísal Brahms v rokoch 1864 – 1865, päť rokov Sextete op. 18. Hoci skladateľ sa týmto dielom podľa svojich vlastných slov „oslobodil od mojej poslednej lásky“ (išlo o speváčku Agathe von Siebold, ktorej monogram sa objavuje vo vedľajšej myšlienke prvej časti v motíve a-g-a/d/h-e), nie je jeho hudba melancholická ani rezignujúca. Jej atmosféra je preniknutá vážnosťou, ale i pokojnou, nádejeplnou veselosťou. O pomalej, variačnej časti Brahmsova dlhorčná piateľka, vynikajúca hudobníčka Clara Schumannová, napísala: „...už prvý motív znel tak, akoby som ho už dávno poznala...“

Hoci zaznievajú na koncertných pódiach zriedkavo, obe Brahmsove sextety patria medzi najfascinujúcejšie diela svedovej komornej literatúry.

ADRIAN RAJTER

achieved architectonic perfection in the process of development and the composer should take up the challenge of filling it with new content. Brahms especially considered the symphony and string quartet to be the “icons” of this progress: he prepared himself for composing these by extensive and intense studying, “experimenting” by means of composing in related forms or for similar instrumental combinations. Brahms was more than 40 years old when the first of his four symphonies and the first of his two stringed quartets came into being (both in 1876). The symphonies were preceded by two charming orchestral serenades and the string quartets were preceded by two string sextets (op. 18 B flat Major and op. 36 G Major), and a piano quintet.

In spite of the fact that the structure of the string sextet, with its double cast of violins, violas and cellos provides plenty of sound and scale possibilities, not many composers composed for it (Dvořák, Spohr, Gade, Čajkovskij, Strauss, Raff, Schönberg). Only Spohr’s Sextet op. 140 arose before Brahms’ Sextet op. 18 and it was, perhaps, his source of inspiration. The second Sextet op. 36 in G Major Brahms wrote in 1864 – 1865, five years after the Sextet op. 18. Although the composer claimed that in this piece he managed to “free himself from his last love” (it was the singer Agathe von Siebold, whose monograph can be recognized in the second theme of the first movement, in the motive a-g-a/d/h-e), the music is neither melancholic, nor resigned. Its atmosphere is full of seriousness, but also peaceful, hopeful joy. Brahms’ old friend, the great musician Clara Schumann, commented on the slow, variational movement: “... even the first motive sounded as if I have always known it...”

Although they are very rarely performed on concert stages, both of Brahms’ sextets belong to the most fascinating pieces of chamber music world-wide.

ADRIAN RAJTER

NEDEĽA 19. 9. 2004 o 19.30 hod., VEĽKÝ EVANJELICKÝ CHRÁM NA PANENSKEJ ULIČI

ROMALE KATARZIS

SUNDAY 19TH SEPTEMBER 2004, 19.30, BIG LUTHERAN CHURCH AT PANENSKÁ STREET

BENEFIČNÝ KONCERT PRE RÓMSKE OBČIANSKE ZDRAŽENIE MIRET | BENEFIT CONCERT FOR ROMA CIVIC ASSOCIATION MIRET

IDA KELAROVÁ
SPEVÁCKY ZBOR APSORA
SKUPINA ROMANO RAT

a Jozef Lupták – violončelo | cello

PROGRAM | Vystúpenie Idy Kelarovej s takmer 50-členným speváckym zborom APSORA, v sprievode skupiny Romano Rat. Repertoár zboru APSORA pozostáva z rómskych piesní, z kompozícií Idy Kelarovej, a najmä z tvorby skladateľa Dezideria Duždu. | Concert of Ida Kelarová together with her more than 50-member choir APSORA, accompanied by Romano Rat ensemble. Repertoire of the APSORA choir consists of Roma folk songs, compositions by Ida Kelarová, and particularly of work by Roma composer Deziderius Dužda.

Ida Kelarová a Apsora úzko spolupracujú s rómskym občianskym združením MIRET (1998). Jedným z hlavných cieľov tejto organizácie je pomáhať rómskej minorite v integrácii do spoločenského života v Českej republike a, naopak, umožniť českej majorite porozumieť Rómom. Už tretí rok MIRET okrem iného organizuje detský letný tábor na hrade Svojanov, ktorý je otvorený rómskym a nerómskym deťom prevažne z detských domovov. Keďže MIRET nedostal na uskutočnenie detského letného tábora žiadnu finančnú podporu, vznikla myšlienka „vyspievať“ spoločne potrebné peniaze. Len za minulý rok sa Apsore podarilo z benefičných koncertov získať čiastku 130 000 Kč.

Ida Kelarová and Apsora cooperate with a Roma civic association MIRET (1998). One of the main goals of this organization is to help the Roma minority to integrate into the social life in Czech republic and, vice versa, help the Czech majority to understand Roma people. Beside other activities, since 2001 MIRET has organized children summer camps in the Svojanov castle. These camps are free to Roma as well as non-Roma children, mostly from children homes. As MIRET has so far received no other financial support to carry out the project of summer camps, the idea came up to gain the money necessary for it by singing together. Only during last year Apsora managed to save up money from the charity concerts amounting at 130 000 CZK.

PROFILY INTERPRETOV | PERFORMERS PROFILES

Jozef Lupták je zakladateľom a producentom festivalu Konvergencie. Študoval violončelo v Bratislave v triedach K. Filipoviča a J. Podhoranského. Pokračoval v študiách na Royal Academy of Music v Londýne u Roberta Cohena. Z diskografie súčasného obdobia môžeme spomenúť premiérové CD „ Hudba pre violončelo“ Vladimíra Godára prvú slovenskú nahrávku kompletnej Bachových Suit pre sólové violončelo (2001), ako aj nahrávku jeho vlastného projektu „CELLO“ s piatimi svetovými premiérami rôznych slovenských a zahraničných autorov (2003). Súčasťou hľadania vlastného vyjadrovacieho hudobného jazyka sú jeho improvizácie, pričom okrem violončela využíva aj hlas a takzvané ústne rytmu. Vďaka spolupráci s mnohými súčasnými skladateľmi sa aktívne podieľa na svetových premiérah skladieb a nahrávok.

Jozef Lupták is the founder and the producer of the Convergences Festival. He studied cello in Bratislava, in classes of K. Filipovič and J. Podhoranský. He continued in a postgraduate performance course at the Royal Academy of Music in London in the master class of Robert Cohen. Lupták's current discography includes world-premiere CD of Vladimír Godár's "Music for Cello", complete Bach Solo Cello Suites, as well as his own project CELLO, recording of five new compositions inspired by Bach's 1st Suite. A part of Lupták's search for his own musical expression are his improvisations - cello, voice and oral rhythms, as well as active cooperation with contemporary composers. Natural outcome of this cooperation is a number of world-premiered compositions and recordings.

Britský violončelista Robert Cohen je etablovaný ako jeden z popredných svetových sólistov a vnímaný ako mimoriadne inšpirujúca hudobná osobnosť na pódiu v súčasnosti. Zúčastnil sa významných turné po USA, Európe, Škandinávii, Austrálii, Novom Zélande, Japonsku a Veľkej Británii s dirigentmi ako Abbado, Jansons, Marriner, Masur, Muti, Rattle či Sinopoli. Cohen debutoval ako 12-ročný Boccheriniho koncertom v Royal Festival Hall v Londýne. Jeho výnimočný talent bol vedený veľkým učiteľom Williamom Pleethom. Čiastočne študoval aj u Jacqueline du Pré, Andréa Navarra a Mstislava Rostropoviča. Ako 19-ročný nahral svoju debutovú nahrávku Elgarovo violončelového koncertu a získal niekoľko cien za predaj štvrt milióna platní len vo Veľkej Británii. Ako sólista i dirigent Cohen účinkoval s mnohými poprednými interpretmi a súbormi po celom svete, pravidelne spolupracuje s Amadeus kvartetom, skladateľom H. K. Gruberom a nositeľom Nobelovej ceny, írskym básnikom Seamusom Heaneyem. Obohatený mnohými skúsenosťami Cohen založil hudobný festival v anglickom Sussexe, Charleston Manor Festival, ktorý je jeho osobným vyjadrením vnímania hudby, a ktorý sa stal každoročnou oslavou hudby pre neho a jeho hudobných priateľov.

British cellist Robert Cohen is firmly established as one of the world's leading soloists and is recognized as one of the most inspiring musical personalities on the platform today. His career takes him on major tours of the USA, Europe, Eastern Europe, Scandinavia, Australia, New Zealand, Japan and the UK, performing with conductors such as Abbado, Jansons, Marriner, Masur, Muti, Rattle, and Sinopoli. Cohen made his concert debut at London's Royal Festival Hall playing a Boccherini concerto as early as 12 years old. His prodigy was nurtured by the great pedagogue William Pleeth. He also took part in classes with Jacqueline du Pré, André Navarra and Mstislav Rostropovich, and at the age of 19, after winning several major international competitions, he made his recording debut, Elgar's cello concerto with Del Mar and the London Philharmonic. As both soloist and conductor Cohen performed with many leading players around the world, enjoying especially close relations with artists such as the Amadeus Quartet, composer H. K. Gruber and the Nobel Prize winning Irish poet, Seamus Heaney. With a wealth of experience, Cohen established a music festival in Sussex; Charleston Manor Festival is a reflection of Cohen's personal approach to presenting music and has become an annual summer party of music-making for him and his musical friends.

Husľový virtuóz **Benjamin Schmid** študoval v Grazi, Viedni a vo Filadelfii. Absolvoval majstrovské kurzy u najväčších huslistov súčasnosti (Gitlis, Milstein, Stern, Vegh, ai.) Ako 18-ročný koncertoval ako sólo-partner s Lordom Menuhinom a Stephane Grapellim po tom, čo získal dve hlavné ceny na Menuhinovej súťaži v Paríži. Ako 23-ročný vyhral tri prvé ceny na najväčších husľových súťažiach na troch kontinentoch (o.i. aj súťaži Carla Flesha v Londýne). V súčasnosti hrá 70 – 90 koncertov ročne, v takmer tretinovom rozdelení na sólové koncerty s orchestrom, sólové recitály a komorné koncerty na hlavných pódiách v Európe, Severnej Amerike či Japonsku s prestížnymi orchestrami a dirigentmi. Jeho CD nahrávky vyhľávajú najlepšie ocenenia v Nemecku, Francúzsku, Anglicku a v Austrálii. Okrem svojho hlavného zamerania na klasický repertoár sa venuje aj jazzu a improvizácii.

Violin virtuoso **Benjamin Schmid** studied in Graz, Vienna and Philadelphia. He took active part in masterclasses of the most important contemporary violinists (Gitlis, Milstein, Stern, Vegh, etc.). At the age of 18 he had a concert as a solo-partner of Lord Menuhin and Stephane Grapelli, after winning two major prizes at Menuhin competition in Paris. At the age of 23 he won three first prizes at major international violin competitions in three continents (including competition of Carl Flesh in London). Currently Benjamin performs 70 – 90 concerts per year, playing solo accompanied by an orchestra, also taking part in recitals and chamber concerts on major concert stages in Europe, North America, Japan with prestigious conductors and orchestras. His CD recordings are winning best awards in Germany, France, England and Australia. Besides his major classical repertoire he performs jazz and improvisation.

Vladimir Mendelssohn sa narodil v Rumunsku do rodiny s dlhou hudobnou tradíciou. Nasledoval osud svojho mena a študoval violu a kompozíciu. Po ukončení štúdií emigroval z Rumunska do západnej Európy, usadil sa v Holandsku a venoval sa dvojakej kariére, ktorá ho viedla na koncertné pódiá po celom svete – ako sólistu, komorného hráča a skladateľa či aranžéra. Mendelssohn žije v meste Hague v Holandsku, kde aktívne vyučuje. Koncertuje na najvýznamnejších svetových pódiách vo všetkých svetových metropolách s umelcami ako Gidon Kremer, Boris Pergamenshikov a iní. Vladimir Mendelssohn prvýkrát koncertoval na Slovensku v rámci BHS 2000, keď spolu s dirigentom Andrewom Parrottom (Symfonický orchester Slovenského rozhlasu) a violončelistom Jozefom Luptákom uviedli skladbu Vladimíra Godára „Dariačangin sad“. Bol hostom posledných dvoch ročníkov festivalu Konvergencie.

Vladimir Mendelssohn was born in a family with a long musical tradition in Romania. He followed the destiny of his name and studied viola and composition. After finishing his studies he escaped from Romania to western Europe, settled in Netherlands and followed a dual career, travelling all over the world as both player and composer with his solo and chamber music performances. He lives in Hague, where he also actively teaches at the Conservatoire and regularly performs in greatest concert halls of the world with artists such as Gidon Kremer, Boris Pergamenshikov etc. Mendelssohn has for the first time performed in Slovakia in 2000 at Bratislava Music Festival, playing composition by Vladimir Godar „Garden of Dariachangy“ together with cellist Jozef Lupták and conductor Andrew Parrott (Slovak Radio Orchestra). He was a prominent guest of past two festivals Convergence (2002, 2003).

Ivana Pristašová po štúdiu klarinetu na bratislavskom konzervatóriu pokračovala v triede prof. M. Frischenschlagera na Universität für Musik und Darstellende Kunst vo Viedni a súkromne u prof. Tchougaevy. Zúčastnila sa na viacerých medzinárodných interpretačných kurzoch a súťažach. Na medzinárodnej súťaži Bohuslava Martinú v Semmeringu získala 1. cenu za interpretáciu komornej hudby. Je vyhľadávanou komornou hráčkou, spoluzakladájcou členkou Opera Aperta ensemble, koncertnou majsterkou súboru Komorní sólisti Bratislava. Spolupracovala s viacerými orchestrami a komornými súbormi (Slovenská filharmónia, Stradivari Sextett, Jess Trio Wien, Veni ensemble, Ensemble 20. Jahrhundert vo Viedni). Podieľala sa na tvorbe autorských CD popredných slovenských skladateľov V. Godára a P. Zagara. Koncertovala na viacerých medzinárodných festivaloch po celej Európe.

After studying clarinet at the Conservatory in Bratislava, Ivana Pristašová continued at the Music Academy in Vienna with Mr. Frischenschlager, as well as privately with prof. Tchougaeva. She took part in many masterclasses and competitions and won the first prize at international competition of B. Martinú in Semmering. She is a prestigious chamber music performer, co-founder and a member of Opera Aperta ensemble, and the concert master of Bratislava Chamber Soloists. Ivana Pristašová played with many chamber ensembles including Stradivari Sextett, Jess Trio Wien, Veni ensemble and 20. Jahrhundert Ensemble in Vienna. She participated at profile CDs of leading Slovak contemporary composers, V. Godár and P. Zagar. She played at international festivals in Austria, Switzerland, Italy, Slovenia, Poland, and Czech republic.

Peter Šesták študoval hru na viole na Vysokej škole múzických umení (VŠMU) v Bratislave a na Konzervatóriu J. Haydna v Eisenstade (prof. Y. Guttman). Ako sólista účinkoval s viacerými orchestrami (Capella Istropolitana, Komorní sólisti Bratislava). Je členom komorného súboru Opera Aperta ensemble a orchestra Komorní sólisti Bratislava. Aktívne sa venuje interpretácii súčasnej hudby (súbor Veni ensemble). V poslednom čase sa sústredí aj na dobovú interpretáciu starej hudby (súbor Solamente Naturali) a pravidelne spolupracuje so súbormi tohto zamerania doma i v zahraničí (Musica Florea, Musica Aeterna, Collegium Marianum).

At the age of five Peter Šesták started attending singing and violin classes. He studied viola at the Academy of Music and Dramatic Arts (VŠMU) in Bratislava, and at Conservatory of J. Haydn in the class of Y. Guttman. As a soloist he has played with several orchestras (Capella Istropolitana, Bratislava Chamber Soloists). He is a member of Opera Aperta ensemble and orchestra Bratislava Chamber Soloists. Recently he has focused on performing old music on period instruments. He is also a member of Solamente Naturali ensemble and he often plays with ensembles of similar focus on old music (Musica Florea, Musica Aeterna, Collegium Marianum).

Ronald Šebesta je prvým klarinetistom Symfonického orchestra Slovenského Rozhlasu v Bratislave. Študoval hru na klarinete na VŠMU v Bratislave. Absolvoval ročnú stáž na Conservatoire de Région v Boulogne vo Francúzsku v triede J. M. Dusserta. Vystupuje ako sólista so slovenskými komornými orchestrami. Je spoluzaľadajúcim členom VENI ensemble, ako aj súboru Opera Aperta. Dominantnou líniou jeho profesionálneho záujmu je komorná hudba s dôrazom na hudbu 20. storočia. Je stálym členom experimentálneho zoskupenia VAPORI del CUORE a občasným spoluhráčom súboru Požoň sentimentál. V rámci postgraduálneho štúdia na VŠMU v Bratislave sa venuje muzikologickému výskumu zvukovosti klarinetu.

Ronald Šebesta is the first clarinetist of Slovak Radio Orchestra in Bratislava. He studied clarinet at Conservatory in Bratislava and at Academy of Music in Bratislava. During his academy studies he took a year course at Conservatoire de Région in Boulogne in France in the master class of J. M. Dussert. He also plays as a soloist with various Slovak orchestras. He is a co-founder of Veni ensemble as well as of Opera Aperta. His professional interest is focused on chamber music with special accent on the 20th century music. He is a regular member of an experimental group VAPORI del COURE, and a guest player of an ensemble Požoň sentimentál. As a part of his postgraduate studies at Academy of Music in Bratislava, Šebesta works on musicological research of the clarinet sounding.

Eleonóra Škutová je absolventkou hry na klavíri na Vysokej škole múzických umení (VŠMU) v Bratislave (trieda D. Varínskej). Ako sólistka pravidelne vystupuje s poprednými domácimi a zahraničnými orchestrami a okrem sólistickej činnosti sa venuje komornej hre. Bola jednou zo zakladajúcich členov súboru pre súčasnú hudbu VENI ensemble a neskôr spoluzaľovala nový súbor Opera Aperta ensemble. Od roku 1996 hrá v klavírnom duu so svojím manželom Mikulášom Škutom. Spolupracovala s prvotriednymi odborníkmi na súčasnú hudbu – Louisom Andriessenom, Christianom Wolffom, Andrásom Wilhelmom, Martinom Erdmannom, Marianne Schroederovou, Beth Griffithou a ďalšími. Nahrala viacero cédečiek, vrátane CD súčasných slovenských skladateľov Vladimíra Godára a Petra Zagara. Ukončila postgraduálne štúdium na VŠMU so špeciálnym zameraním na klavírnu tvorbu 20.storočia.

Eleonóra Škutová studied at Academy of Music and Dramatic Arts (VŠMU) in Bratislava with Daniela Varínska. As a soloist she has played with many Slovak and foreign leading orchestras. Apart from playing solo she concentrates on chamber music. She was one of the founding members of VENI ensemble and later a co-founder of Opera Aperta ensemble. Since 1998 she plays in piano duo with her husband Miki Škuta. She has cooperated with many first-rate specialists in contemporary music such as Louis Andriessen, Christian Wolff, András Wilheim, Martin Erdmann, Marianne Schroeder, Beth Griffith and many others. Along with VENI ensemble she recorded several CDs and she also participated in recording of two CDs with compositions by contemporary Slovak composers Vladimír Godár and Peter Zagar. She finished postgraduate studies at the same Academy under the guidance of several specialists from Europe, focusing on the 20th century piano music.

Miloš Valent je popredný slovenský huslista, ktorý sa špecializuje na interpretáciu starej hudby (17. – 18. storočie). Študoval v Bratislave na VŠMU u profesora Bohdana Warchala. Prvé stretnutie so starou hudbou sa odohralo v súbore Musica Aeterna Bratislava. V roku 1992 sa spoznal s lutnistom Stephenom Stubbsom a stal sa členom súboru Tragicomedia. Neskôr začal pôsobiť ako koncertný majster súborov Teatro Lirico, Fiori Musicali a Tiramisu. S každým z týchto súborov nahral niekoľko CD pre významné svetové vydavateľstvá. Účinkoval na významných svetových festivaloch starej hudby (Boston, Versailles, Innsbruck, Viedeň). V roku 1995 založil Miloš Valent komorný orchester Solamente naturali. V súčasnosti pripravuje nahrávku so S. Stubbsom s unikátnymi skladbami pre husle a lutnu.

Miloš Valent is one of the Slovak first-rate violinists focused on the interpretation of old music (17th – 18th century). He studied violin under prof. Bohdan Warchal. His interest in baroque music led to his membership in the baroque orchestra Musica Aeterna Bratislava. He has been a concertmaster of the ensembles Tragicomedia, Teatro Lirico and Fiori Musicali. With these ensembles he recorded CDs for first-rate labels (Teldec, Vanguard Classics, Virgin Classics, CPO). He was also invited to perform at the festivals in Boston, Versailles, Innsbruck, Vienna. In 1995 he established a chamber music ensemble called Solamente naturali which is focused on early classical repertoire. Nowadays he, together with his musical partner, lutenist Stephen Stubbs, prepares a project for violin and lute for ECM.

Marian Gašpar študoval hru na husliach na Vysokej škole múzických umení v Bratislave pod vedením doc. Jozefa Kopelmana. V štúdiu pokračoval na Hochschule für Musik und Darstellende Kunst v triede prof. Hetzela a prof. Staara. Už počas štúdií sa stal členom komorného orchestra mesta Bratislavы Cappella Istropolitana, s ktorými dodnes pravidelne koncertuje. Absolvoval medzinárodné kurzy v Rakúsku a Nemecku. V roku 1995 sa stal členom Viedenského komorného orchestra i orchestra Solistes Européens Luxembourg. Od roku 1999 pôsobí ako koncertný majster v orchestri Wiener Kammerphilharmonie. Koncertoval v mnohých krajinách Európy, v Japonsku, Číne, Kórei, Kanade, USA, Južnej Amerike a Mexiku.

Marian Gašpar studied violin at the Academy of Music and Dramatic Arts (VŠMU) in Bratislava (doc. Jozef Kopelman). He continued studying at the Hochschule für Musik und Darstellende Kunst with prof. Hetzel and prof. Staar. As a student he has already become a member of Bratislava chamber orchestra Cappella Istropolitana and he keeps performing with the orchestra till nowadays. He took part in international music courses in Austria and Germany. In 1995 he joined the Vienna Chamber Orchestra and the Solistes Européens Luxembourg orchestra. Since 1999 he has been the leader of the Wiener Kammerphilharmonie orchestra. He had concerts in many countries of Europe, in Japan, in China, Korea, Canada, USA, South America, and Mexico.

Ivan Šiller absolvoval štúdium hry na klavíri na VŠMU v Bratislave (doc. D. Varínska) a na Kráľovskom konzervatóriu v belgickom meste Gent (D. Vandewalle). V r. 2001 získal ocenenie za najlepšiu klavírnu spoluhrácu na Medzinárodnej súťaži EMCY v Hamburgu (sprevádzal sopranistku Adriánu Kučerovú). V r. 2002 sa podielal na realizácii slovenskej opery M. Burgra a M. Burlasa Face to Face v Luxembursku. Účinkoval na festivaloch doma i v zahraničí (Večery Novej hudby, ORFEUS, Week of Contemporary Music Gent, Festival Philipa Herrewegeho a iné). V r. 2002 vytvoril vlastný festival komornej hudby (Gent) a uskutočnil svoje prvé turné po USA. V súčasnosti koncertuje na Slovensku i v zahraničí a organizuje festival SPACE, ktorý prináša cyklus komorných koncertov, zameraných na hudbu 20. storočia a súčasnú hudbu.

Ivan Šiller studied piano at the Academy of Music and Dramatic Arts (VŠMU) in Bratislava (doc. D. Varínska) and at the Royal Conservatory Gent piano with D. Vandewalle. He won the European prize for the best accompanying of the singer (soprano Adriana Kučerová) at the international competition EMCY in Hamburg. In year 2002 he took part in performing the Slovak opera Face to face in Luxemburg. In 2002 he created his own international chamber music festival in Gent, Belgium and had several concerts as a soloist as well as a chamber music player. Nowadays he prepares his concerts in Slovakia and abroad and finishes a new festival project called SPACE which is a cycle of chamber music concerts especially concentrated on 20th century music and contemporary music.

Sopranistka Adriana Kučerová študovala na VŠMU v Bratislave (prof. Viktoria Stracenská). V rokoch 2003 – 2004 študovala na Conservatoire national supérieur musique et danse in Lyon, vo Francúzsku, v triede Isabelle Germainovej. Získala mnoho ocenení, napríklad tretie miesto v súťaži European Music Prize for Youth v Hamburgu. V roku 2002 získala druhé miesto v speváckej súťaži Internationale Sommerakademie Prag-Wien-Budapest. Absolvovala kurzy vo Florencii (Rolando Panerai) a Badene (prof. Gatzarian). Účinkovala v premiére slovenskej opery Face to Face. Tento rok debutovala v opere SND postavou Morgany z opery G. F. Händela Alcina. Spolupracuje s brnenským orchestrom Czech Virtuosi a koncertuje na Slovensku i v zahraničí (Rakúsko, Nemecko, Veľká Británia, Poľsko, Belgicko, Holandsko, Česká republika, Taliansko), so zameraním na piesňovú tvorbu.

Soprano Adriana Kučerová studied singing at VŠMU in Bratislava (prof. Viktoria Stracenská). In 2003 – 2004 she attended the Conservatoire National Supérieur Musique Et Danse in Lyon, France, with Isabelle Germain. She won many prizes, such as the 3rd place at the European Music Prize for Youth in Hamburg, Austria. In 2002 she was second in the singing competition of Internationale Sommerakademie Prag-Wien-Budapest. She took courses in Florencia (Rolando Panerai) and Baden (prof. Gatzarian). She took part in premiere performance of Slovak opera Face to face. This year she debuted in the opera of Slovak National Theatre (SND) presenting Morgana from the opera by G. F. Händel Alcina. She cooperates with the orchestra Czech Virtuosi Brno and concerts in Slovakia as well as abroad (Austria, Germany, Great Britain, Poland, Belgium, Netherlands, Czech Republic, Italy), concentrating especially on song compositions.

Opera aperta ensemble vznikol roku 1996 ako komorné združenie pre súčasnú hudbu a hudbu klasicisticko-romantickej tradície. Jeho rôznorodé nástrojové obsadenie súboru predurčuje k systematickému štúdiu repertoáru pre kombinované formácie. Dlhodobým cieľom súboru je tvorivé uchopenie a porozumenie európskeho hudobného dedičstva z perspektív prelomu 20. a 21. storočia. Počas svojho pôsobenia súbor účinkoval na festivaloch súčasnej hudby doma (Večery novej hudby, Melos ethos) a v zahraničí (Schloss Grafenegg, Katovice, Krakov, Praha, Kiel). V roku 2002 nahrali svoje prvé CD s názvom Post-minimal set, ktoré odráža vlnu minimalizmu v súčasnej hudbe a prináša skladby slovenských aj zahraničných skladateľov (Daniel Matej, Peter Ablinger, Marek Piaček, Christopher Fox, Marek Piaček,...).

The **Opera aperta** ensemble was formed in 1996 as a chamber group specialising on the contemporary and classical-romantic repertoire. Its various instrumentation enables the ensemble a systematic repertoire study for combined formations. It is to be a long-term project, resulting in a creative comprehension of the European music heritage as seen at the turn of the centuries. It is a search with an open end, an "open work". During the period of its existence **Opera Aperta** performed at the festivals of contemporary music in Slovakia (Evenings of New Music, Melos Ethos) as well as abroad (Schloss Grafenegg, Katovice, Krakov, Praha, Kiel). In 2002 they released their first CD called Post-minimal set which reflects the wave of minimalism in contemporary music. It contains compositions by Slovak as well as non-Slovak composers such as Daniel Matej, Peter Ablinger, Marek Piaček, Christopher Fox, Marek Piaček and others.

Súbor **ALEA** vznikol začiatkom roka 2001 z túžby venovať sa hudbe Astora Piazzolla a priblížiť sa pritom nástrojovému zloženiu, ktoré on sám najčastejšie používal (akordeón, klavír, husle, kontrabas, gitara). Jeho členmi sú akordeonista Boris Lenko, klavirista Daniel Buranovský, huslista Stano Palúch a kontrabasista Ján Krigovský. Astor Piazzolla (1921 – 1992) sa narodil v Argentine, ale vyrastal v New Yorku. Od svojho otca dostał prvý bandoneon (verzia akordeónu, dvojhlásny hudobný nástroj, každý tón je zdvojený vo vyššej oktáve, s minimálne 72 gombíkmi a zvyčajným rozsahom 4 a pol oktavy). Študoval hru na klavíri, kompozíciu a dirigovanie. Piazzolla založil vlastný orchester, ktorý niekoľko rokov viedol. Komponoval, vystupoval na koncertoch ako sólista sprevádzaný symfonickým orchestrom, kde uvádzal výlučne svoje skladby. V súčasnosti sa hudbe Piazzollu venuje mnoho vynikajúcich interpretov (Gidon Kremer, Yo Yo Ma, Daniel Barenboim ai.).

ALEA ensemble arose at the beginning of 2001 out of the desire to play the music of Astor Piazzolla. At the same time the members of **ALEA** wanted to approach the combination that Piazzolla himself used most often (accordion, piano, violin, contrabass, guitar). The members of **ALEA** are accordionist Boris Lenko, pianist Daniel Buranovský, violinist Stano Palúch and contrabassist Ján Krigovský. Astor Piazzolla (1921 – 1992) was born in Argentine but grew up in New York. His father gave him his first bandoneon (a small accordion, two-tone musical instrument, every tone is doubled in a higher octave, with minimum of 72 buttons and usual range of 4 and a half octave). He studied piano, composition and conducting. Piazzolla founded his own orchestra which he led for some years. He composed, performed at concerts as a soloist accompanied by a symphonical orchestra, playing only his own compositions. Nowadays many first-rate performers focus their professional interest on Piazzolla's music (e. g. Gidon Kremer, Yo Yo Ma, Daniel Barenboim and others).

Sláčikové kvarteto Pressburger Quartett vzniklo v roku 1997 na Vyskej škole múzických umení v Bratislave. Tvorí ho mladí talentovaní hudobníci, ktorí pôsobia v popredných slovenských komorných a symfonických telesách (Musica Aeterna, Slovenský rozhlas) a niektorí sú ešte poslucháčmi VŠMU. Kvarteto, ako aj jeho samotní členovia, sa aktívne zúčastňuje mnohých majstrovských kurzov sólovej a komornej hry (European Summer Academy 2001 – Švajčiarsko, International Sommerakademie 2001 a 2003 – Rakúsko) u takých osobností ako Norbert Brainin a Siegmund Nissel (Amadeus Quartet), Günter Pichler (Alban Berg Quartett), Sándor Devich a László Mező (Bartók Quartet), Reiner Schmidt (Hagen Quartet), Milan Škampa (Smetanova kvarteto). Umelecký profil kvarteta napomáhajú v nemalej miere formovať aj členovia Moyzesovho kvarteta, s ktorými kvarteto úzko spolupracuje (tohto času v triede komornej hry u doc. Jána Slávika). Jeho repertoár zahŕňajú diela od baroka až po hudbu 20. storočia, pričom mnohé skladby zazneli v premiére.

A string quartet Pressburger Quartett consists of young talented musicians – members of the Slovak Philharmonic Orchestra, Musica Aeterna and the students of the Faculty of Music of the University of Performing Arts – all passionate about chamber music. The Quartett and its members alone have actively taken part in many of the Master courses in solo and chamber music with such personalities as Norbert Brainin and Siegmund Nissel (Amadeus Quartett), Sándor Devich and László Mező (Bartók Quartet), Günter Pichler (Alban Berg Quartett), Reiner Schmidt (Hagen Quartet), Milan Škampa (Smetanova kvarteto). The artistic profile of the Quartett is also in a considerable way formed by the members of the Moyzes Quartet with which the Pressburger Quartett cooperates very closely. The Pressburger Quartett's repertoire includes musical works from baroque to the music of the 20th century. The Quartett is also collaborating with contemporary composers and it participated on introducing several premieres of their works worldwide.

Preložené z latinčiny Solamente Naturali znamená „jednoducho prírodný“. Tieto dve slová pochádzajú z Vincentínskej zmluvy zo 16. storočia, a súčasne je to meno súboru, ktorý vznikol v roku 1995 a charakterizuje ho nový pohľad na interpretáciu hudby 17. a 18. storočia. Nový pohľad, pretože, slovami Miloša Valentu, umeleckého vedúceho súboru, „nikdy sa nedozvieme, ako vtedajší hudobníci hrali. Ak by sme aj hrali na kópiach ich nástrojov a čítali mnoho teoretickej literatúry z tých čias o tom, ako hrať, zostal by nám nás nový prístup k ‘ranej hudbe’ a ponechali by sme si našu prírodenosť.“ Dynamické a energické vystúpenia Solamente naturali prebiehajú v rôznych zostavách, podľa repertoáru a príležitosti. Bohatá ponuka repertoáru, často dovtedy neznámeho, im umožňuje hrať triá i barokové oratóriá s orchestrom či zborom.

Solamente naturali translated from Latin means „simply natural“. These two words come from the Vicentina Treaty from the 16th century and at the same time it is the name of an ensemble which was established in 1995. The ensemble is characterized by a fresh look at the interpretation of the music from the 17th and the 18th centuries. Fresh look, because, through the words of Solamente Naturali's leader, Miloš Valent, „we will never know how the musicians of those days played their pieces. Even if we have to play on copies of the then instruments and read a lot of theoretical studies and indications from that time about the way of playing, we still can have a new opinion about 'early music' and keep our naturalness.“ Dynamic and vibrant in character, Solamente Naturali performs in variable formations depending on the repertoire and given occasion. The rich choice of musical repertoire, often unknown, enables them to choose to perform trios as well as baroque oratorios with a full orchestra and a choir.

Dychovú harmóniu Lotz Trio tvoria hráči na dobových basetových rohoch z obdobia 2. pol. 18. storočia, respektíve ich replikách. Umeleckým pôsobením, vychádzajúcim z historickej interpretačnej praxe, sa Lotz Trio snaží nadviazať na oblúbenosť dychových harmónii v období klasicizmu, pričom oživuje jedno z najtypickejších zoskupení dychových nástrojov v tomto období – trio basetových rohov. Repertoár Lotz Triu pozostáva z pôvodnej hudby (aj dnes nazývanej nemeckým názvom Harmoniemusik), v rámci ktorej dominuje tvorba W. A. Mozarta, dopĺňaná hudbou ďalších známych stredoeurópskych skladateľov M. I. Solera, A. Stadlera, V. Nudera, F. A. Rossettiho, na Slovensku pôsobiaceho J. Družčekého a ďalších. Mimoriadne oblúbenými repertoárovými číslami ansámlu sú dobové úpravy jednotlivých čísel z Mozartových opier napr. Die Zauberflöte či Le nozze di Figaro. Lotz Trio nedávno vystúpilo pri príležitosti vstupu Slovenska do EÚ v írskom Corku.

Brass harmony Lotz Trio consists of players playing basset horns which originate from the 2nd half of the 18th century, more precisely on their replicas. Lotz Trio's performances (based on historical performance practice) try to follow up the popularity of the brass harmonies in the period of classical music while revitalising one of the most typical ensembles of brass instruments in that era – basset horn trio. Repertoire of this ensemble (still called by German Harmoniemusik) consists of original music, mostly compositions by W. A. Mozart and by works of other well-known composers such as M. I. Soler, A. Stadler, V. Nudera, F. A. Rossetti, as well as in Slovakia working Juraj Družčeky (Georg Druschetzky). Especially popular are the period arrangements of selected parts of Mozart's operas, e. g. Die Zauberflöte or Le nozze di Figaro.

Marcel Comendant (hráč na cimbal, pochádza z Moldavska), Róbert Ragan (kontrabas) a Stano Palúch (husle) tvoria Trio Pacora, ktoré vzniklo začiatkom roka 2004 z hudobníkov so skúsenosťami z vážnej, jazzovej a folklórnej hudby. Jeho počiatočný repertoár tvorili štandardné swingové skladby. Postupne si Pacora začala vytvárať jednak vlastné improvizované kompozície, ktoré vychádzajú z rôznych folklórnych koreňov jeho členov, a jednak vlastné jazzové skladby. Počas krátkeho časového obdobia od jeho vzniku trio stihlo účinkovať na koncertoch a festivaloch na Slovensku a v Čechách. Jeho členovia aktívne pôsobia vo viacerých významných jazzových, folklórnych či klasických komorných zoskupeniach a sú tiež vyhľadávanými štúdiovými hudobníkmi.

Marcel Comendant (a Moldavian, playing cymbalo), Róbert Ragan (contrabass), and Stano Palúch (violin) create the Pacora Trio which arose at the beginning of 2004 and consists of musicians who are experienced in serious music, as well as in jazz and folk. At the beginning Pacora performed mostly standard swing compositions. Gradually the trio started creating their own compositions which come out of various folk roots and are performed as improvisations. The trio also play their own jazz compositions. In that short period of existence Pacora played at concerts and festivals in Slovak republic as well as in neighbouring Czech republic. The members of the trio also play in other well-known jazz, folk or classical chamber-music ensembles.

Zmiešaný zbor Apsora založila Ida Kelarová začiatkom roku 2003. Tvoria ho absolventi workshopov, ktoré Kelarová viedie v rámci projektu Medzinárodnej školy pre ľudský hlas. Dnes má Apsora takmer 60 členov a je otvorená všetkým, ktorí prešli aspoň jedným z workshopov. Súčasťou týchto seminárov je bolestivý proces sebapoznania, ktorý otvára hĺbku ľudského hlasu. Vďaka tomu je každé vystúpenie Apsory silným emocionálnym zážitkom. Odkrýva smútok i radosť, nenávisť i vášeň. Sprostredkúva extatickú skúsenosťou ľudstva a prináša skutočnú rómsku „čiernu bolest“. Apsora znamená v preklade do rómčiny Slzičky. Slzy, ktoré nás sprevádzajú pri vyjadrení najintenzívnejších pocitov.

Mixed-voice choir Apsora was founded by Ida Kelarová at the beginning of 2003. It consists of people who have gone through Kelarová's International School For Human Voice workshops. Today Apsora has more than 60 members and it is open to anyone who has gone through at least one of the workshops. These seminars imply a painful process of self-discovery which opens the depth of a human voice. Therefore every performance of Apsora offers strong emotional experience, revealing sadness and joy, hatred and passion. It expresses the ecstatic experience of the mankind and brings real gypsy „black pain“. Translated from Roma language Apsora means Little Tear-drops. Tear-drops which are always there when we express our most intense feelings.

UMElecký riaditeľ | ARTISTIC DIRECTOR
Jozef Lupták

Organizačný asistent | PERSONAL ASSISTANT
Adriana Sýkorčinová

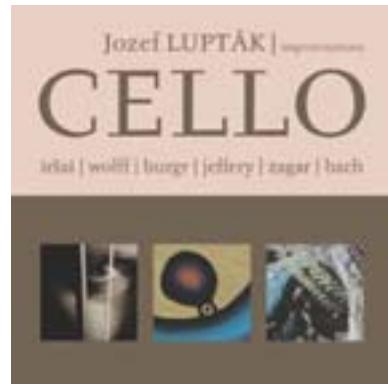
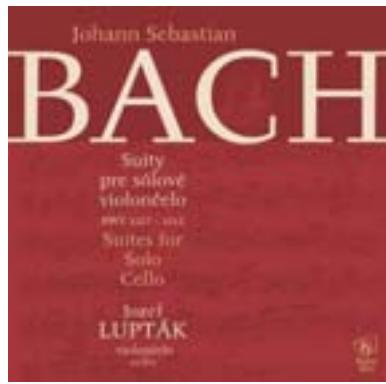
Design plagátov, programového bulletinu a pozvánok |
DESIGN OF POSTERS, PROGRAM BULLETINS AND INVITATION CARDS
Daniel Domig (Rakúsko) | Zuzana Číčelová

Zostavovateľ bulletinu | BULLETIN EDITOR
Kristína Uhlíková

Špeciálne poďakovanie | SPECIAL THANKS TO
Štefan Bibeň | Allan a Caulene Bussard | Carol Crom | Zuzka Ďurčeková
Steve Ferguson | Štefan Hrib | Zora Jaurová | Michal Kaščák | Juraj Kušnieriak
Mária Machajdiková | Marek Markuš | Ján Orlovský | Martina Petijová
Kali Snida | Boris Švehlák | Mária Uhlíková

Informácie | INFORMATION
juptak_cello@isternet.sk

VÝBER CD | CD SELECTION

CD je možné zakúpiť po koncierte. | On sale at each concert.

Možno to spolu vôbec nesúvisí, ale keď počujem spojenie komorná hudba, mimovoľne mi zíde na um komora, teda niečo domácke a nie príliš veľké. Do komory pozývame len tých, ktorí sú nám blízki a ktorí dokážu oceniť poličku poctivých domáčich zaváranín. V tejto miestnosti by sa nemohli uskutočniť rokovania s dôležitým klientom alebo okázalá party. Podobne ani komorná hudba neohuruje výpravnými skladbami pre symfonický orchester. Usiluje sa preniknúť k tajomstvu hudby pošeppky, zväčša len za pomoci niekoľkých hudobných nástrojov, no o to dôkladnejšie. Učí nás počúvať ticho a vážiť si každý tón. Je stretnutím blízkeho druhu, počas ktorého medzi hudobníkmi a poslucháčmi vzniká špecifické iskrenie. Bez ohľadu na čas a miesto vzniku v komornej hudbe ožíva hlboká radost i hlboký smútok. Aby sme nezabudli na to, čo je v živote dôležité.

KRISTÍNA UHLÍKOVÁ

Maybe it has nothing to do with it but when one says 'chamber music', I think of a chamber, suggesting something homey and cosy rather than large. We invite only those who are close to us and who can appreciate the shelf with true home-made marmelade. In this room a business deal with an important client or a flamboyant party could not take place. Similarly chamber music does not overwhelm as might monumental compositions for a symphonic orchestra. It tries to get through to the mystery of the music, whispering mostly, with a few, but deeply expressive musical instruments. It teaches us to listen to silence and to value every single tone. It is an intimate meeting which creates a spark between the musicians and their audience. Regardless of time or place of creation, chamber music reveals both our exultant joy as well as our deep grief. So we do not forget what really matters.

KRISTÍNA UHLÍKOVÁ